

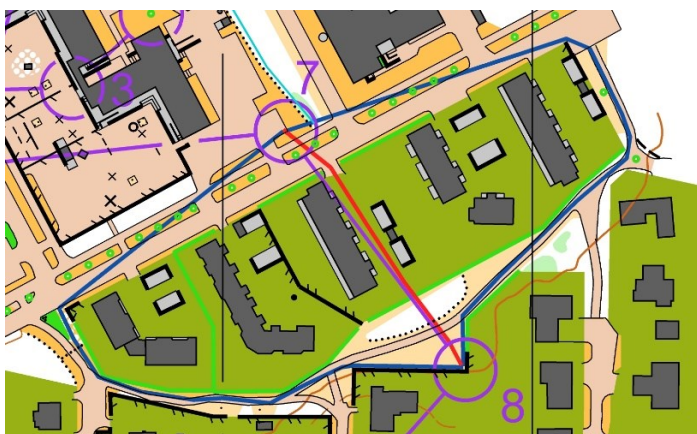
Sprinttisuunnistuksen kielletyistä alueista

Kun Winter Sprint Cupin kisat nyt ovat hyvässä vauhdissa, on oikea aika muistella sprinttisuunnistuksen kieltokäytäntöjä, jotka ovat selvästi metsäsuunnistusta tiukemmat. Sprintissä kiellettyä on oikeastaan kaikki se mikä metsässäkin, mutta lisäksi on muutamia muitakin kieltomerkkejä. Sprintissä olennaista on, että merkki määrää aina. Vaikka aidasta, jyrkän teestä, muurista tai kasvillisuusalueesta pääsisi yli, ali tai läpi, on ylittäminen, alittaminen ja läpäiseminen kiellettyä, jos merkki näin ilmoittaa.

Näihin asioihin on hyvä paneutua viime vuoden talvisprintin todellisten rastivälien avulla. Talvisprintti oli kuntosuunnistustyyppinen tapahtuma, joten maastossa ei ollut kattavaa kiellettyjen alueiden valvontaa. Lumeen jääneet jäljet kuitenkin paljastivat, että suunnistajat olivat monessakin paikassa kulkeneet luvattomia teitä – joko tietämättään tai tietoisesti riskin ottaen.

Pihamaat

Pihamaan merkillä (oliivinvihreä: 100 % keltainen, 50 % vihreä) merkityt alueet ovat aina kiellettyjä.

Näin oli tilanne myös KanSun talvisprintissä rastivälillä 7–8. Oheiseen karttaan on merkitty sinisellä luvalliset reitinvalinnat, joiden molempien pituus on noin 290 metriä. Rastien väliin jää rivitalojen pihaja, joiden läpäiseminen on kiellettyä. Punaista reittiä pitkin rastivälin pituus olisi vain 120 metriä. Kielletylle alueelle meneminen tuottaisi siis suunnistajalle huomattavaa etua: Luvallista reittiä rastiväliin menisi aikaa noin 1.15 minuuttia. Suoraan pihojen läpi menen aikaa kuluisi vain puolisen minuuttia. Kilpailutilanteessa kuitenkin pihalueelta havaittu suunnistaja hylättäisiin.

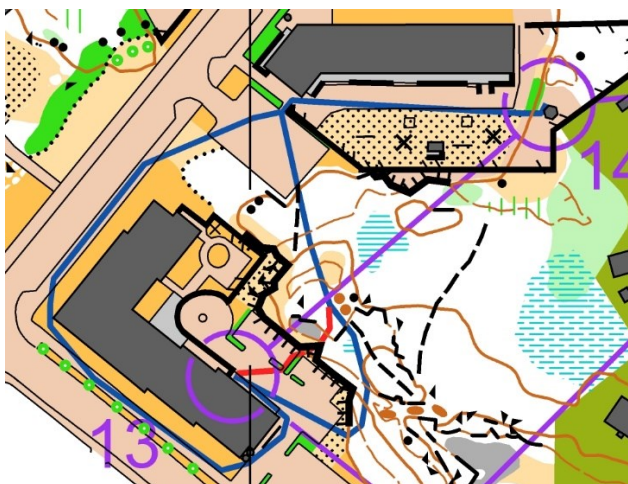

Myös rastiväli 11–12 houkutti kielletylle reitille. Kuvassa näkyvät jälleen sinisellä luvalliset reitinvalintavaihtoehdot, joista tulosuunnasta katsoen vasemmanpuoleinen on varmasti nopeampi.

Punaisella merkitty oikoreitti pihaksi merkityn alueen läpi johtaisi kilpailussa hylkäämiseen. Se toki lyhentäisi rastiväliin kuluva aikaa ehkä parillakymmenellä sekunnilla, mutta on siis yksiselitteisen kiellettyä.

Eteläisimmän kulman saisi tietysti oikaista, koska pihamaan merkki ei ylety risteykseen asti. Tällä tuskin saavuttaisi etua huomattavasti helpokulkuisempaan tiereittiin nähden.

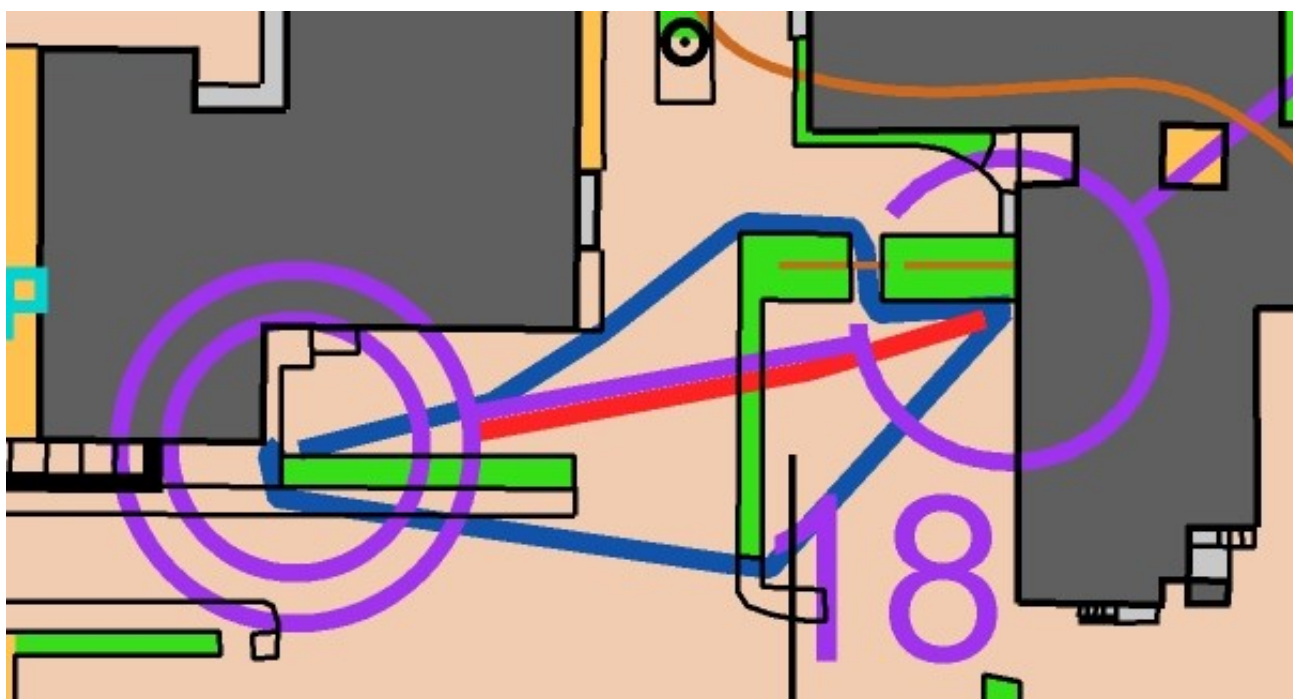
Ylipääsemättömät jyrkänteet

Metsäsuunnistuksesta poiketen sprintissä myös jyrkänten ylittäminen on kiellettyä. Jos jyrkänte on kartassa merkitty ylipääsemättömäksi (ns. kampajyrkänte), siitä ei saa ylös eikä alas mennä.

Näin oli talvisprintin rastivälillä 13–14. Luvallisia reittejä ovat jyrkänten kiertävä vasen sininen ja rakennuksen kiertävä oikea sininen. Punainen reitti sen sijaan johtaa hylkäämiseen, sillä kielletyksi merkitystä jyrkänteestä ei saa mennä ylös, vaikka se maastossa olisi hyvinkin mahdollista. Myöskään pihaa ympäröivän aidan ja jyrkänten välissä ei ole sallittua reittiä. Jyrkänte on aidassa kiinni.

Läpipääsemättömän kasvillisuuden alueet

Katsotaanpa tarkkaan talvisprintin viimeisen rastin ja maalin välistä osuutta. Tällä pätkällä luvallisia reittejä ovat kuvaan merkityt siniset, joilla muuten on pituuseroa vain pari metriä. Sen sijaan suoraan menevää selvästi lyhyempää punaista reittiä käyttävä suunnistaja olisi kilpailussa hylätty. Tässä karttapalassa näkyvä vihreän sävy on nimeltään ”läpipääsemätön kasvillisuus”, ja sen läpäiseminen on sprintin sääntöjen mukaan kiellettyä aina – silloinkin, kun se on mahdollista. Kartalla kuvatussa paikassa noilla viherkaistoilla oli hiljattain istutettua ja näin ollen hyvin matalaa kasvillisuutta, jonka yli oli aivan mahdollista juosta. Tästä huolimatta se on yksiselitteisen kiellettyä. (Samoin tietysti rastille 18 pohjoisen suunnasta saapuessa vihreä läpäiseminen oli kiellettyä.)

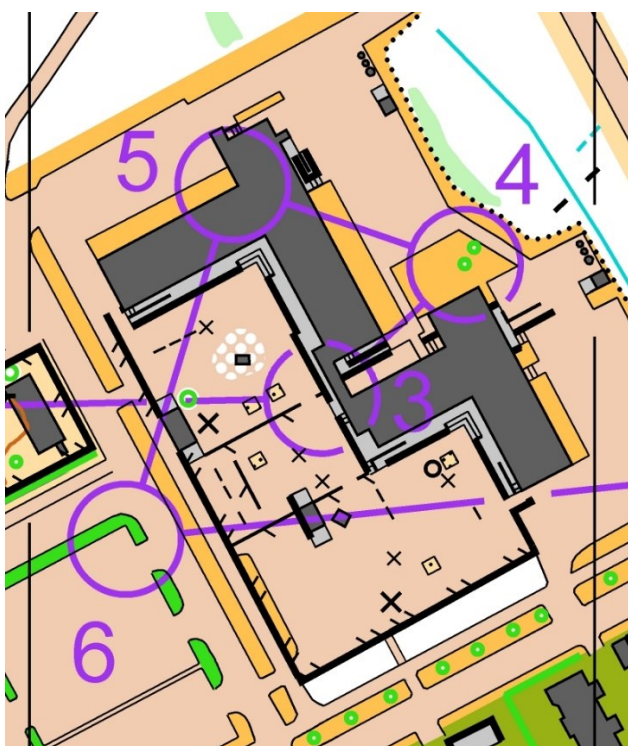

Vastaava tilanne oli rastivälillä 14–15, jossa pohjoisempaa reitinvalintaa käyttävälle suunnistajalle on saattanut tulla houkutus oikaista rastin 11 vieritse rakennuksen pohjoispuolelta. Kielletyksi tämän reitinvalinnan tekevät parkkipaikan lohkojen väliset viherkaistat, jotka on merkitty ”läpipääsemättömän kasvillisuuden” merkillä. Etelä- tai pohjoispuolitse ne toki on saanut kiertää ja siitä sitten jatkaa myös pohjoisempaa reittiä rastille 15.

Läpipääsemättömän kasvillisuuden merkkien noudattaminen on tärkeää myös siksi, että noilla merkeillä saatetaan suojella herkästi vahingoittuvia kohteita, kuten kukkapenkkejä ja juuri istutettuja pensasalueita. On muistettava, että järjestäjä on sopinut maanomistajan kanssa, miten alueella saa liikkua. Viheralueiden kieltoja noudattamatta jättävä suunnistaja aiheuttaa järjestäjälle hankaluuksia: lupia tulevien tapahtumien järjestämiseen on vaikea saada, jos on menty tarvelemään istutuksia juoksemalla niiden läpi.

Aidat

Talvisprintissä ei ollut sellaisia ylipääsemättömiä aitoja, joita suunnistajat olisivat luvattomasti ylittelleet. Alueella on kuitenkin matalia aitoja, jotka ratamestari voisi halutessaan merkitä todellisuutta voimakkaammin.

Myös aitojen suhteen määräävä tekijä on se, miten aita on merkitty karttaan. Jos aita on merkitty ylipääsemättömäksi, sitä ei saa ylittää, vaikka aita olisi miten matala tahansa.

Talvisprintissä Petäjäisen päiväkodin pihan väliaidat (korkeus n. 40 cm) oli merkitty ylipäästäviksi. Niiden yli sai siis hypätä tai astua.

Jos nuo väliaidat olisikin merkitty ylipääsemättömiksi, niiden ylittäminen olisi johtanut kilpailutilanteessa hylkäämiseen.

Aidan kohdalla kielto kattaa kaikenlaisen aidan toiselle puolelle siirtymisen. Aitaa ei saa ylittää, alittaa eikä läpäistä, jos se on merkitty ylipääsemättömäksi.

(Karttapalassa näkyy myös rasti 6, jolle ei saanut tulla edelliseltä rastilta vihreän alueen läpi.)